

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 7 grudnia 2021 r.
(OR. en)

14821/21

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2021/0395 (COD)

EJUSTICE 110
JURINFO 3
JAI 1376
JUSTCIV 191
CODEC 1606

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	2 grudnia 2021 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, sekretarz generalny Rady Unii Europejskiej

Nr dok. Kom.:	COM(2021) 760 final
---------------	---------------------

Dotyczy:	Wniosek dotyczący DYREKTYWY PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniającej dyrektywę Rady 2003/8/WE, decyzje ramowe Rady 2002/465/WSiSW, 2002/584/WSiSW, 2003/577/WSiSW, 2005/214/WSiSW, 2006/783/WSiSW, 2008/909/WSiSW, 2008/947/WSiSW, 2009/829/WSiSW i 2009/948/WSiSW oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/41/UE w odniesieniu do cyfryzacji współpracy sądowej
----------	---

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2021) 760 final.

Zał.: COM(2021) 760 final

Bruksela, dnia 1.12.2021 r.
COM(2021) 760 final

2021/0395 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniająca dyrektywę Rady 2003/8/WE, decyzje ramowe Rady 2002/465/WSiSW, 2002/584/WSiSW, 2003/577/WSiSW, 2005/214/WSiSW, 2006/783/WSiSW, 2008/909/WSiSW, 2008/947/WSiSW, 2009/829/WSiSW i 2009/948/WSiSW oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/41/UE w odniesieniu do cyfryzacji współpracy sądowej

{SWD(2021) 392} - {SWD(2021) 393} - {SEC(2021) 580}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

- **Przyczyny i cele wniosku**

Skuteczna transgraniczna współpraca sądowa wymaga bezpiecznej, wiarygodnej i efektywnej pod względem czasowym komunikacji między sądami i właściwymi organami. Ponadto współpracę tę należy prowadzić w taki sposób, aby nie stwarzała nieproporcjonalnego obciążenia administracyjnego i była odporna na okoliczności siły wyższej.

Na poziomie unijnym istnieje kompleksowy zbiór instrumentów opracowanych z myślą o poprawie współpracy sądowej w transgranicznych postępowaniach w sprawach cywilnych, handlowych i karnych. Wiele z nich reguluje komunikację między organami, w tym w niektórych przypadkach z unijnymi agencjami i organami z dziedziny wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych (WSiSW). Większość z tych instrumentów nie przewiduje jednak prowadzenia takiej komunikacji drogą cyfrową. Nawet w sytuacjach, w których istnieje taka możliwość, nadal istnieją inne luki, takie jak brak bezpiecznych i wiarygodnych kanałów komunikacji cyfrowej lub nieuznawanie dokumentów, podpisów i pieczęci elektronicznych. Pozbawia to współpracę sądową możliwości korzystania z najskuteczniejszych, najbezpieczniejszych i najbardziej wiarygodnych kanałów komunikacji, jakie są dostępne.

Co więcej, pandemia COVID-19 pokazała, że zdarzenia siły wyższej mogą poważnie zaburzyć normalne funkcjonowanie systemów wymiaru sprawiedliwości w państwach członkowskich. W trakcie kryzysu w wielu wypadkach sądy krajowe nie są w stanie normalnie funkcjonować z powodu rozprzestrzeniania się wirusa. Państwa członkowskie były zmuszone do podjęcia licznych działań, począwszy od wprowadzania całkowitego lockdownu do zajmowania się jedynie sprawami priorytetowymi. Jednocześnie działania, które można prowadzić w sposób cyfrowy (np. wymiana e-maili, wideokonferencje itp.), mogły być kontynuowane w sposób niezakłócony. Wiele wykorzystanych rozwiązań technicznych zastosowano jednak w sposób doraźny i niekoniecznie całkowicie spełniały one normy bezpieczeństwa i normy w zakresie praw podstawowych. Pandemia COVID-19 wywarła podobny wpływ na współpracę sądową w unijnych sprawach transgranicznych, co podkreśliło potrzebę zapewnienia odporności komunikacji.

W tym kontekście Komisja zaproponowała przyjęcie zharmonizowanego zestawu zasad dotyczących cyfryzacji, aby poprawić dostęp do wymiaru sprawiedliwości oraz skuteczność i odporność przepływu informacji stanowiącego nieodłączną część współpracy między organami sądowymi i innymi właściwymi organami prowadzonej w ramach unijnych postępowań w sprawach transgranicznych [odniesienie do *rozporządzenia w sprawie cyfryzacji*]. Proponowane rozporządzenie stanowi, że – z zastrzeżeniem uzasadnionych wyjątków – pisemna komunikacja między właściwymi organami uczestniczącymi we współpracy sądowej w sprawach cywilnych, handlowych i karnych powinna odbywać się przy użyciu kanału komunikacji cyfrowej. Aby zapewnić jednolitą komunikację w ramach wszystkich unijnych instrumentów prawnych w obszarze spraw cywilnych, handlowych i karnych, pewne przepisy, które już teraz regulują komunikację, wymagają dostosowania, by

były zgodne z celem polegającym zagwarantowaniu wymiany informacji w sposób „domyślnie cyfrowy”¹. Zmiany te mają na celu zapewnienie pewności prawa w sytuacjach, gdy obowiązujące przepisy mogą regulować komunikację w inny sposób, niż określono w proponowanym rozporządzeniu. Z uwagi na fakt, że pewna liczba aktów prawnych, których ta zmiana dotyczy, to decyzje ramowe i dyrektywy, należy zmienić je dyrektywą, która określa również aspekty transpozycji.

Ponieważ decyzja ramowa 2003/577/WSiSW² i decyzja ramowa 2006/783/WSiSW³ nadal mają zastosowanie nie tylko między państwami członkowskimi, które nie są związane rozporządzeniem (UE) 2018/1805⁴, ale również między każdym państwem członkowskim, które nie jest związane rozporządzeniem (UE) 2018/1805 (w szczególności Irlandią), a każdym państwem członkowskim, które jest związane rozporządzeniem (UE) 2018/1805, przedmiotem niniejszego wniosku są również zmiany tych decyzji ramowych na wypadek, gdyby Irlandia zdecydowała się na stosowanie *rozporządzenia w sprawie cyfryzacji*^{*}.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tym obszarze polityki**

Wniosek Komisji w sprawie cyfryzacji współpracy sądowej i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych, handlowych i karnych (zwany dalej „wnioskiem dotyczącym rozporządzenia”) określa kompleksowy zestaw przepisów horyzontalnych dotyczących korzystania z kanału komunikacji cyfrowej w komunikacji między organami wymiaru sprawiedliwości, umożliwienia osobom fizycznym i prawnym komunikowania się z organami wymiaru sprawiedliwości drogą elektroniczną oraz korzystania z wideokonferencji.

Z uwagi na fakt, że celem niniejszego wniosku jest zapewnienie dostosowania decyzji ramowych i dyrektyw w dziedzinie spraw cywilnych i karnych do przepisów wniosku dotyczącego rozporządzenia oraz zmiana sprzecznych przepisów prawnych, dyrektywa będąca przedmiotem wniosku zawiera spójne odniesienia do wniosku dotyczącego rozporządzenia w odniesieniu do wszystkich zasad horyzontalnych dotyczących komunikacji.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Wniosek dotyczący rozporządzenia jest również w pełni zgodny z obowiązującymi przepisami ustawowymi w obszarze usług zaufania i ochrony danych.

¹ W kontekście niniejszego wniosku dotyczącego dyrektywy zasadę „domyślnej cyfrowości” należy rozumieć jako sposób poprawy skuteczności i odporności komunikacji oraz zmniejszenia kosztów i obciążenia administracyjnego przez uznanie cyfrowego kanału komunikacji za nadrzędny.

² Decyzja ramowa Rady 2003/577/WSiSW z dnia 22 lipca 2003 r. w sprawie wykonania w Unii Europejskiej postanowień o zabezpieczeniu mienia i środków dowodowych (Dz.U. L 196 z 2.8.2003, s. 45).

³ Decyzja ramowa Rady 2006/783/WSiSW z dnia 6 października 2006 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do nakazów konfiskaty (Dz.U. L 328 z 24.11.2006, s. 59).

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1805 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie wzajemnego uznawania nakazów zabezpieczenia i nakazów konfiskaty PE/38/2018/REV/1 (Dz.U. L 303 z 28.11.2018, s. 1).

^{*} Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) [...] w sprawie cyfryzacji współpracy sądowej i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w transgranicznych sprawach cywilnych, handlowych i karnych (Dz.U. L [...] z [...], s. [...]).

Biorąc pod uwagę wysoce wrażliwy charakter wymienianych informacji, kluczowe jest, aby wdrożenie podejścia opartego na zestawie narzędzi do cyfryzacji wymiaru sprawiedliwości, w tym przez niniejszy wniosek, nastąpiło w sposób, który gwarantuje spełnienie wysokich norm cyberbezpieczeństwa. Jest to zgodne z podejściem określonym w unijnej strategii cyberbezpieczeństwa⁵ i wniosku Komisji dotyczącym dyrektywy w sprawie środków na rzecz wspólnego wysokiego poziomu cyberbezpieczeństwa w całej Unii (NIS 2)⁶ mającym na celu dalszą poprawę zdolności w zakresie cyberbezpieczeństwa podmiotów publicznych i prywatnych, właściwych organów oraz całej Unii w dziedzinie cyberbezpieczeństwa i ochrony infrastruktury krytycznej. [Sądownictwo w państwach członkowskich nie jest objęte zakresem wniosku NIS 2](#), istotne jednak jest, aby państwa członkowskie wdrożyły krajowe środki zapewniające porównywalny poziom cyberbezpieczeństwa.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Wykorzystanie kanałów cyfrowych do komunikacji dotyczącej transgranicznych postępowań sądowych ułatwiłoby współpracę sądową w sprawach cywilnych, handlowych i karnych. Podstawę prawną niniejszej inicjatywy stanowią art. 81 ust. 2 i art. 82 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE)⁷.

Wykorzystanie kanałów cyfrowych ułatwiłoby współpracę sądową oraz skuteczny dostęp do wymiaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych zgodnie z art. 81 ust. 2 TFUE. Art. 82 ust. 1 TFUE stanowi podstawę prawną dla unijnych działań w zakresie ułatwiania współpracy między organami sądowymi lub innymi właściwymi organami państw członkowskich w postępowaniach karnych oraz wykonywaniu orzeczeń.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. j) TFUE kompetencje w zakresie przyjmowania środków w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości są dzielone pomiędzy Unię a jej państwa członkowskie. Państwa członkowskie mogą zatem prowadzić samodzielne działania w celu uregulowania kanałów komunikacji cyfrowej w kontekście współpracy sądowej i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w zakresie, w jakim Unia nie wykonała swoich kompetencji. Bez działań ze strony UE należy się jednak spodziewać, że postępy będą bardzo powolne, a nawet jeżeli państwa członkowskie podejmą działania, bardzo trudno jest zapewnić interoperacyjność kanałów komunikacji bez koordynacji i interwencji na poziomie unijnym. Ponadto przewidywane środki cyfryzacji są ściśle powiązane z istniejącymi unijnymi instrumentami prawnymi w obszarze transgranicznej współpracy sądowej i nie mogą być wprowadzane przez państwa członkowskie działające samodzielnie. Cele niniejszego wniosku nie mogą zatem być osiągnięte przez państwa członkowskie działające samodzielnie, ale wyłącznie na poziomie UE.

⁵ JOIN(2020) 18 final.

⁶ COM(2020) 823 final.

⁷ Wersja skonsolidowana Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. C 326 z 26.10.2012, s. 47).

Istnieją już pewne unijne zasady regulujące prowadzenie komunikacji i niektóre z nich przewidują nawet zastosowanie nowoczesnej technologii. Istniejące zasady nie zapewniają jednak odpowiedniej i kompleksowej infrastruktury przeznaczonej do komunikacji elektronicznej między osobami fizycznymi, osobami prawnymi lub właściwymi organami i organami innego państwa członkowskiego.

Aby koordynować starania państw członkowskich i ustanowić spójne ramy dla istniejących zasad unijnych potrzebne są działania ze strony UE. Poprawi to efektywność, odporność, bezpieczeństwo i szybkość postępowań sądowych mających skutki transgraniczne oraz ułatwi i przyspieszy komunikację między organami państw członkowskich. W związku z tym zarządzanie sprawami związanymi z wymiarem sprawiedliwości mającymi skutki transgraniczne zostanie usprawnione.

Dalsze korzyści wynikają z rozwoju cyfryzacji unijnej współpracy sądowej i zaangażowania wszystkich państw członkowskich, ponieważ poprawi to obecną sytuację, w której jedynie pewne grupy państw członkowskich podjęły działania, co poskutkowało ograniczoną i niejednorodną reakcją na zidentyfikowane problemy.

- **Proporcjonalność**

Zaproponowane działania nie będą stanowić dla państw członkowskich obciążenia większego, niż jest to konieczne do osiągnięcia celu polegającego na zapewnieniu możliwości komunikacji cyfrowej we współpracy sądowej w sprawach cywilnych, handlowych i karnych. Należy zmienić przepisy regulujące komunikację, aby uwzględnić kanał komunikacji cyfrowej. Z uwagi na fakt, że przepisy te określono w aktach prawnych Unii, jedynym odpowiednim sposobem ich zmiany jest zmiana innym aktem Unii.

Dyrektywa zmieniająca będąca przedmiotem wniosku nie określa nowych przepisów prawa materialnego – ogranicza się do rozszerzenia przepisów dotyczących komunikacji, aby uwzględnić kanał komunikacji cyfrowej zgodnie z wnioskiem dotyczącym rozporządzenia.

- **Wybór instrumentu**

Z uwagi na fakt, że akty prawne zmieniane niniejszym wnioskiem to decyzje ramowe i dyrektywy, należy zmienić je dyrektywą, która określa również aspekty transpozycji.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Od ponad dziesięciu lat Komisja pracuje nad polityką w dziedzinie e-sprawiedliwości w bliskiej współpracy z różnymi zainteresowanymi stronami. Ze wspomnianymi zainteresowanymi stronami skonsultowano się w sprawie celów wniosku oraz zidentyfikowanych wariantów strategicznych. Zgodnie ze strategią konsultacji dotyczącą niniejszego wniosku przeprowadzono konsultacje z szerokim gronem zainteresowanych stron. Konsultacje przeprowadzono na forum Grupy Roboczej Rady ds. e-Sprawiedliwości (EJUSTICE), Grupy Roboczej Rady ds. Prawa Cywilnego (JUSTCIV), Grupy Roboczej Rady ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (COPEN), europejskiej sieci sądowej w sprawach cywilnych i handlowych oraz Europejskiej Sieci Sądowej w sprawach karnych.

Poprzez publikację wstępnej oceny skutków i rozpoczęcie konsultacji publicznych Komisja zwróciła się do szerokiego grona zainteresowanych stron, w tym do organów krajowych państw członkowskich, organizacji pozarządowych, samorządów zawodowych, organizacji biznesowych oraz osób fizycznych.

Ustalenia konsultacji wykazują poparcie dla założeń wniosku. Mając do wyboru obowiązkowe korzystanie z kanału cyfrowego do komunikacji we współpracy sądowej lub korzystanie z niego na zasadzie dobrowolności, zainteresowane strony opowiedziały się za pierwszą opcją. Wyraziły one również poparcie dla umożliwienia stronom transgranicznych postępowań uczestnictwa w ustnych przesłuchaniach przy zastosowaniu wideokonferencji lub innej technologii zdalnej komunikacji.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Komisja skorzystała z usług wykonawcy w celu przygotowania badania wspierającego ocenę skutków. Wykonawca przeprowadził różne konsultacje z zainteresowanymi stronami, skonstruowane specjalnie do celów badania, którymi były m.in.: zorganizowanie grupy dyskusyjnej na poziomie unijnym czy konsultacje z krajowymi zainteresowanymi stronami w sprawie skutków wariantów strategicznych, a także przeprowadził badanie krajowe, indywidualne rozmowy itp.

Wszystkie zebrane dane dostarczyły informacji niezbędnych do opracowania wniosku, w tym oceny skutków.

Ponadto Komisja wykorzystwała znaczną ilość istniejących danych na temat cyfryzacji wymiaru sprawiedliwości w UE. Na przykład dane z unijnej tablicy wyników wymiaru sprawiedliwości i ze sprawozdania na temat praworządności, dane uzyskane od Europejskiej Komisji na rzecz Efektywności Wymiaru Sprawiedliwości Rady Europy (CEPEJ) oraz dane z analizy dotyczącej transgranicznego cyfrowego wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych.

- **Ocena skutków⁸**

Ponieważ w niniejszym wniosku ustanawia się przepisy dostosowawcze w celu zapewnienia spójności ze zbiorem przepisów zawartych we wniosku dotyczącym rozporządzenia w sprawie cyfryzacji współpracy sądowej i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych, handlowych i karnych, skutki oceniono w ramach oceny skutków przedstawionej w dokumencie roboczym służb Komisji towarzyszącym temu wnioskowi.

Rada ds. Kontroli Regulacyjnej omówiła projekt oceny skutków w dniu 22 września 2021 r. i wydała na jego temat pozytywną opinię w dniu 27 września 2021 r. Rada ds. Kontroli Regulacyjnej przedstawiła następujące zalecenia:

1) Należy rozszerzyć analizę problemu, aby zwrócić uwagę na główne problemy, których rozwiązanie ma na celu niniejszy wniosek. Analizę tę należy poprzeć dowodami związanymi z dobrowolnym uczestnictwem w cyfryzacji, nieuznawaniem dokumentów, podpisów lub pieczęci elektronicznych oraz interoperacyjności.

⁸ SWD(2021) 392.

2) W sprawozdaniu należy wyjaśnić, w jaki sposób niniejszy wniosek pomoże w zapewnieniu spójności z innymi instrumentami na szczeblu unijnym opracowanymi w celu zwiększenia skali cyfryzacji, które mogłyby być zastosowane w transgranicznej współpracy sądowej. W sprawozdaniu należy również zawrzeć wyjaśnienia dotyczące powodu, dla którego państwa członkowskie nie wykorzystują w pełni dostępnych obecnie możliwości w zakresie cyfryzacji.

3) Ocenę skutków należy doprecyzować poprzez jasne wskazanie oddziaływań, w szczególności kosztów inwestycyjnych oraz zainteresowanych stron, których one dotyczą. Należy w niej uznać kwestie niepewne w przyjętych założeniach oraz konsekwencje, jakie mogą one mieć w przypadku ocenianych skutków.

4) W sprawozdaniu należy ocenić skutki potencjalnego zwiększenia liczby spraw transgranicznych. Należy omówić w nim, czy istnieje ryzyko, że lepszy dostęp do wymiaru sprawiedliwości oraz skuteczniejsza transgraniczna współpraca sądowa mogłyby prowadzić do opóźnień w rozpatrywaniu spraw z powodu większego nakładu pracy sędziów i czasu, jaki zajmuje przeprowadzenie postępowań sądowych.

5) W sprawozdaniu należy wyjaśnić przedmiotowe kwestie związane z ochroną danych oraz uznać, że przejście z formatu papierowego do cyfrowego pociąga za sobą innego rodzaju ryzyka. W sprawozdaniu należy odnieść się do potencjalnie wrażliwych kwestii związanych z faktem, że posiadanie większej ilości danych w formacie cyfrowym może nie tylko ułatwić ich transmisję, lecz również stworzyć problemy związane z ochroną i bezpieczeństwem danych. Należy wziąć pod uwagę obawy dotyczące ochrony danych wyrażone przez zainteresowane strony.

Rada ds. Kontroli Regulacyjnej przesłała również dodatkowe zalecenia wraz z listą kontrolną dotyczącą jakości.

W ramach odpowiedzi na zalecenia Rady ds. Kontroli Regulacyjnej do oceny skutków wprowadzono następujące zmiany:

1) Definicję problemu przeformułowano w taki sposób, aby odzwierciedlała ona faktyczne problemy przeanalizowane w sekcji 2.

2) Przedstawiono wyjaśnienia dotyczące spójności z innymi inicjatywami, takimi jak e-CODEX oraz e-IDAS, jak również powiązania z europejskim portalem „e-Sprawiedliwość”⁹.

3) Zmieniono strukturę sekcji 6 dotyczącej oddziaływań na warianty podstawowe i strategiczne, wskazując przy każdej z opcji główne skutki (tj. skutki gospodarcze, społeczne, wpływ na prawa podstawowe). W sekcji tej odniesiono się również do tego, jaki wpływ wniosek będzie miał na główne zainteresowane strony.

4) W sekcji 6 dotyczącej oddziaływań przedstawiono wyjaśnienia dotyczące potencjalnego ryzyka zwiększenia liczby spraw transgranicznych oraz zdolności sądownictwa do przetworzenia tej zwiększonej liczby spraw.

5) Do sekcji 6 dodano wyjaśnienia dotyczące ochrony danych.

⁹ Główne narzędzie opracowane w celu pełnienia funkcji punktu kompleksowej obsługi na potrzeby dostępu do informacji i usług w obszarze wymiaru sprawiedliwości.

Ponadto ocenę skutków uzupełniono o dostępne dane z badania uzupełniającego oraz załącznika 7 do sprawozdania. Do sprawozdania dodano analizę ekonomiczną oraz koszty, które poniosą państwa członkowskie. W odpowiednich sekcjach sprawozdania przedstawiono opinie zainteresowanych stron, z którymi przeprowadzono konsultacje. Odniesiono się do zaleceń technicznych, takich jak włączenie wyników konsultacji publicznych do załącznika 2, ponumerowanie stron załączników czy usunięcie załącznika dotyczącego tabeli oceny zgodności z zasadą pomocniczości.

W ocenie skutków wskazano jeden wariant strategiczny o charakterze nieustawodawczym oraz jeden wariant o charakterze ustawodawczym z trzema podwariantami strategicznymi. Istniały dodatkowe warianty, które odrzucono na wczesnym etapie prac. Odrzucono pomysł przeprowadzenia kampanii promocyjnej dotyczącej wykorzystania narzędzi cyfrowych i systemu e-CODEX do celów komunikacji w transgranicznych postępowaniach sądowych, ponieważ uznano, że taka kampania nie stanowiłaby rzeczywistej alternatywy dla działań regulacyjnych i w żadnym wypadku nie mogłaby zostać przeprowadzona w ramach scenariusza podstawowego. Wariantu dotyczącego elektronicznej wymiany informacji i danych przy pomocy scentralizowanego systemu unijnego nie uznano za stosowny, ponieważ jego uzasadnienie było trudne z perspektywy proporcjonalności i pomocniczości. Ponadto wszystkie informacje, dane i dokumenty byłyby przechowywane w infrastrukturze Komisji lub infrastrukturze podmiotu zarządzającego systemem (np. eu-LISA), a te nie byłyby stroną w transgranicznych wymianach danych. Scentralizowany system stanowiłby również pojedynczy punkt awarii, ponieważ wszystkie dane byłyby przechowywane w jednym miejscu w przeciwieństwie do systemu zdecentralizowanego, w którym dane przechowywane są oddzielnie przez każde państwo członkowskie.

Scenariusz podstawowy, w porównaniu z którym oceniono dwa główne warianty, nie przewidywał podjęcia żadnego działania w kierunku rozwoju cyfryzacji transgranicznej współpracy sądowej ani wykorzystania narzędzi cyfrowych w celu poprawy dostępu do wymiaru sprawiedliwości. Zastosowanie komunikacji elektronicznej między organami pozostałoby więc dobrowolne. Wykorzystanie podpisów lub pieczęci elektronicznych oraz obowiązki w zakresie ochrony danych pozostałyby rozdrobnione. W związku z tym dwa warianty rozpatrywane w świetle wskazanych celów wniosku oznaczały przyjęcie zalecenia Komisji (wariant o charakterze nieustawodawczym) lub przyjęcie aktu prawnego, tj. rozporządzenia (wariant o charakterze ustawodawczym).

Wariant o charakterze ustawodawczym wymagałby pakietu obejmującego rozporządzenie zawierające przepisy horyzontalne i wprowadzające zmiany w istniejących rozporządzeniach w celu zapewnienia zgodności oraz dyrektywę wprowadzającą zmiany w obowiązujących dyrektywach i decyzjach ramowych.

Wariant o charakterze nieustawodawczym wiązałby się z działaniami mającymi na celu zachęcenie państw członkowskich do korzystania z systemu e-CODEX do celów cyfrowej komunikacji transgranicznej i cyfrowego dostępu do wymiaru sprawiedliwości. Zalecenie Komisji mogłoby zachęcić państwa członkowskie do przyjęcia zharmonizowanego podejścia do korzystania z komunikacji elektronicznej, w tym wideokonferencji, dokumentów elektronicznych oraz podpisów i pieczęci elektronicznych. Biorąc pod uwagę dobrowolny charakter tego podejścia, państwa członkowskie miałyby swobodę opracowania własnych narzędzi cyfrowych. Takie działanie byłoby możliwe do wykonania z punktu widzenia technicznego i operacyjnego. Opłacalność zależałaby od podejścia poszczególnych państw członkowskich do cyfryzacji oraz od ich potrzeb i zasobów. W zakresie, w jakim wariant ten

spełniałby cele wniosku, zalecenie nie gwarantowałoby jednak fatycznego wdrożenia narzędzi cyfrowych dla celów komunikacji, interoperacyjności kanału cyfrowego, akceptowania dokumentów elektronicznych lub wspólnych norm regulujących korzystanie z usług zaufania i ich uznawanie.

W ramach wariantu o charakterze ustawodawczym zostałyby przyjęte środki ustawodawcze (rozporządzenie i dyrektywa). Rozporządzenie będzie zawierać zasady ustanawiające bezpieczny kanał elektroniczny oparty na systemie e-CODEX (wskazany jako najodpowiedniejsze rozwiązanie techniczne w ocenie skutków dotyczącej wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia w sprawie e-CODEX). Kanał ten, będący zdecentralizowanym systemem informatycznym, będzie wykorzystywany do komunikacji oraz wymiany informacji, danych i dokumentów między sądami i właściwymi organami oraz w stosownych przypadkach do takiej wymiany z agencjami WSiSW i innymi organami unijnymi. Wprowadzone zostaną zasady w celu wspierania komunikacji między osobami fizycznymi i prawnymi oraz sądami i właściwymi organami państw członkowskich, w tym zasady dotyczące korzystania z wideokonferencji lub innych technologii zdalnej komunikacji. Określone zostaną obowiązki administratorów danych i podmiotów przetwarzających dane. Wariant ten jest oparty na założeniu, że systemy informatyczne przeznaczone do wymiany europejskich nakazów dochodzeniowych oraz doręczania dokumentów/przeprowadzania dowodu, jako systemy opracowane przez Komisję, obejmą całą transgraniczną komunikację sądową uregulowaną unijnymi instrumentami dotyczącymi współpracy sądowej. Państwa członkowskie będą mogły przyłączyć swoje krajowe systemy informatyczne do zdecentralizowanej sieci lub korzystać z oprogramowania opracowanego przez Komisję i udostępnionego bezpłatnie. Pozwoli to na bezpośrednią komunikację między sądami lub właściwymi organami biorącymi udział w dochodzeniach na podstawie unijnych instrumentów dotyczących transgranicznej współpracy sądowej w sprawach cywilnych, handlowych lub karnych. W ramach wariantu o charakterze ustawodawczym wzięto pod uwagę trzy podwarianty, a mianowicie: a) obowiązkowe lub dobrowolne wykorzystanie kanału cyfrowego, b) obowiązkowe lub dobrowolne akceptowanie komunikacji elektronicznej w przypadku osób fizycznych lub prawnych oraz c) regulacyjne lub nieregulacyjne podejście do korzystania z usług zaufania i ich uznawania. Dyrektywa zmieni obowiązujące decyzje ramowe i dyrektywy w celu dostosowania ich do przepisów rozporządzenia.

Po porównaniu wariantów strategicznych i podwariantów oraz poddaniu ich ocenie w odniesieniu do celów wniosku wybrano wariant o charakterze ustawodawczym. Wariant ten przewiduje obowiązkowe wykorzystanie komunikacji cyfrowej (z zastrzeżeniem uzasadnionych wyjątków) dla celów komunikacji między sądami i właściwymi organami (oraz między nimi i unijnymi agencjami i organami WSiSW). Będzie się on również wiązał z nałożeniem na sądy i właściwe organy obowiązku akceptacji komunikacji elektronicznej ze strony osób fizycznych i prawnych, a także zapewni podstawę prawną dla korzystania z wideokonferencji lub innej technologii komunikacji na odległość w przesłuchaniach ustnych w sprawach transgranicznych oraz dla korzystania z usług zaufania i ich uznawania.

O ile sądy i właściwe organy będą zobowiązane do akceptowania komunikacji elektronicznej ze strony osób fizycznych i prawnych, korzystanie z kanału cyfrowego przez osoby fizyczne i prawne będzie miało charakter dobrowolny. Te ostatnie będą również mogły korzystać z tradycyjnych środków komunikacji, w tym w formie papierowej.

Można oczekiwać, że korzystanie z kanału cyfrowego wywrze pozytywny wpływ na środowisko, ponieważ ograniczy stosowanie papieru i korzystanie z usług pocztowych. Wpływ na środowisko związany jest głównie z przyjęciem elektronicznych środków komunikacji i prawdopodobieństwem większego korzystania z wideokonferencji oraz komunikacji na odległość zamiast prowadzenia spotkań osobistych. Można wprawdzie założyć, że wyprodukowanie i obsługa sprzętu pochłonie energię, ale ogólny wpływ na środowisko będzie pozytywny.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Niniejszy wniosek ma na celu wprowadzenie technologii cyfrowej do obszaru współpracy sądowej w sprawach cywilnych, handlowych i karnych mających skutki transgraniczne. Oczekuje się, że dzięki temu komunikacja między właściwymi organami będzie szybsza, tańsza i bardziej wiarygodna.

Korzystanie z kanału komunikacji cyfrowej zmniejszy obciążenie administracyjne i zwiększy wydajność rozpatrywania spraw.

- **Prawa podstawowe**

Wykorzystanie cyfrowego kanału komunikacji między sądami i właściwymi organami państw członkowskich pomoże uniknąć opóźnień, ograniczyć obciążenie administracyjne oraz ułatwić i przyspieszyć wymianę informacji między organami. W związku z tym całkowity czas rozpatrywania spraw zostanie skrócony, a koszty postępowania zmniejszą się.

ZDECENTRALIZOWANY CHARAKTER SYSTEMU – USTANOWIONEGO PROPONOWANYM ROZPORZĄDZENIEM W SPRAWIE CYFRYZACJI WSPÓŁPRACY SĄDOWEJ I DOSTĘPU DO WYMIARU SPRAWIEDLIWOŚCI W SPRAWACH CYWILNYCH, HANDLOWYCH I KARNYCH NA POTRZEBY WYMIANY INFORMACJI MIĘDZY SĄDAMI I WŁAŚCIWYMI ORGANAMI ORAZ MIĘDZY TYMI PODMIOTAMI A OSOBAMI FIZYCZNYMI LUB PRAWNYMI – OZNACZA, ŻE DANE NIE BĘDĄ PRZECHOWYWANE ANI PRZETWARZANE PRZEZ PODMIOTY, KTÓRYM POWIERZONO ZARZĄDZANIE OPERACYJNE KOMPONENTAMI SYSTEMU. W ZALEŻNOŚCI OD TEGO, CZY PUNKT DOSTĘPU DO SYSTEMU JEST OBSŁUGIWANY PRZEZ INSTYTUCJĘ, AGENCJĘ LUB ORGAN UNII, CZY TEŻ NA SZCZEBLU KRAJOWYM, ORAZ W ZALEŻNOŚCI OD TEGO, KTÓRE ORGANY KRAJOWE PRZETWARZAJĄ DANE OSOBOWE I DO JAKICH CELÓW, ZASTOSOWANIE BĘDZIE MIAŁO ALBO ROZPORZĄDZENIE (UE) 2018/1725¹⁰, ALBO OGÓLNE ROZPORZĄDZENIE O OCHRONIE DANYCH¹¹ BĄDŹ DYREKTYWA (UE) 2016/680¹².4.

WPLYW NA BUDŻET

Niniejszy wniosek zapewnia spójność ze spójnym zbiorem przepisów zawartych w proponowanym rozporządzeniu w sprawie cyfryzacji współpracy sądowej i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych, handlowych i karnych. W związku z tym wpływ na budżet uważa się już za element proponowanego rozporządzenia, w którym odniesiono się do technicznych aspektów wdrażania, podczas gdy w niniejszym wniosku zapewniono jedynie dostosowanie pod względem prawnym.

Z tego powodu wniosek w sprawie zmiany dyrektywy nie będzie pociągał za sobą żadnego jednostkowego wpływu na budżet.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• Plany wdrażania i monitorowanie, ocena i sprawozdania

Z uwagi na fakt, że aspekty techniczne wdrażania współpracy sądowej przy użyciu kanału komunikacji cyfrowej regulowane są proponowanym rozporządzeniem w sprawie cyfryzacji współpracy sądowej i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych, handlowych i karnych, wdrażanie, monitorowanie, ocena i sprawozdawczość w odniesieniu do osiągnięcia określonych w nim celów szczegółowych odbywają się zgodnie z przepisami tego rozporządzenia.

¹⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

¹¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

¹² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępności, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).

Zakres niniejszego wniosku ogranicza się do zmiany pewnych przepisów prawnych dotyczących komunikacji. W związku z tym monitorowanie, ocena i sprawozdawczość w zakresie jego wpływu odbywają się zgodnie z poszczególnymi zmienianymi instrumentami.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Niniejsza dyrektywa nie wymaga sporządzenia dokumentów wyjaśniających dotyczących transpozycji do prawa krajowego.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Art. 1–11 – wprowadzają zmiany decyzji ramowych i dyrektyw dotyczących spraw cywilnych, handlowych i karnych celem włączenia odniesień do cyfrowych środków komunikacji ustanowionych rozporządzeniem w sprawie cyfryzacji współpracy sądowej i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych, handlowych i karnych, aby uniknąć wątpliwości co do środka komunikacji, z którego należy korzystać na podstawie obowiązujących aktów prawnych.

Art. 12–15 – ustanawiają okresy transpozycji w odniesieniu do wdrażania zmian w przedmiotowych dyrektywach i decyzjach ramowych.

Art. 16 – przewiduje, że dyrektywa wejdzie w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 17 – doprecyzowuje, że dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami.

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniająca dyrektywę Rady 2003/8/WE, decyzje ramowe Rady 2002/465/WSiSW, 2002/584/WSiSW, 2003/577/WSiSW, 2005/214/WSiSW, 2006/783/WSiSW, 2008/909/WSiSW, 2008/947/WSiSW, 2009/829/WSiSW i 2009/948/WSiSW oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/41/UE w odniesieniu do cyfryzacji współpracy sądowej

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 81 ust. 2 lit. e) i f) oraz art. 82 ust. 1 lit. d),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W swoim komunikacie z dnia 2 grudnia 2020 r. w sprawie cyfryzacji wymiaru sprawiedliwości w UE¹ Komisja wskazała potrzebę modernizacji ram legislacyjnych unijnych postępowań transgranicznych w sprawach cywilnych, handlowych i karnych zgodnie z zasadą „domyślnej cyfrowości”, zapewniając jednocześnie zastosowanie wszystkich koniecznych zabezpieczeń celu uniknięcia wykluczenia społecznego.
- (2) Ułatwienie współpracy sądowej między państwami członkowskimi należy do najważniejszych celów unijnej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości zapisanych w części trzeciej tytuł V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
- (3) Do celów poprawy współpracy sądowej w sprawach cywilnych, handlowych i karnych mających skutki transgraniczne akty prawne Unii przewidujące komunikację między właściwymi organami, w tym agencjami i organami Unii, powinny zostać uzupełnione o warunki prowadzenia takiej komunikacji drogą cyfrową.

¹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów. Cyfryzacja wymiaru sprawiedliwości w Unii Europejskiej. Wachlarz możliwości, COM(2020) 710 final.

- (4) Aby osiągnąć te cele, przyjęto rozporządzenie (UE) .../... [*rozporządzenie w sprawie cyfryzacji*].
- (5) W celu zapewnienia pełnego osiągnięcia celów rozporządzenia (UE) .../... [*rozporządzenie w sprawie cyfryzacji*] oraz dostosowania do tego rozporządzenia obowiązujących aktów prawnych Unii dotyczących spraw cywilnych, handlowych i karnych, konieczna jest zmiana następujących aktów prawnych: dyrektywy Rady 2002/8/WE², decyzji ramowych Rady 2002/465/WSiSW³, 2002/584/WSiSW⁴, 2003/577/WSiSW⁵, 2005/214/WSiSW⁶, 2006/783/WSiSW⁷, 2008/909/WSiSW⁸, 2008/947/WSiSW⁹, 2009/829/WSiSW¹⁰ i 2009/948/WSiSW¹¹ oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/41/UE¹².
- (6) Zmiany te mają na celu zapewnienie, aby komunikacja między organami odbywała się zgodnie z przepisami i zasadami określonymi w rozporządzeniu (UE) .../... [*rozporządzenie w sprawie cyfryzacji*].
- (7) W niniejszej dyrektywie określa się zmiany przepisów, które zostały już transponowane do krajowych porządków prawnych państw członkowskich, ale powinna ona zawierać również przepisy szczegółowe dotyczące transpozycji tych zmian. Przepisy dotyczące transpozycji należy dostosować do harmonogramu wdrożenia określonego w rozporządzeniu (UE) .../... [*rozporządzenie w sprawie cyfryzacji*].

² Dyrektywa Rady 2002/8/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. w celu usprawnienia dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sporach transgranicznych poprzez ustanowienie minimalnych wspólnych zasad odnoszących się do pomocy prawnej w sporach o tym charakterze (Dz.U. L 026 z 31.1.2003, s. 41).

³ Decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych (Dz.U. L 162 z 20.6.2002, s. 1).

⁴ 2002/584/WSiSW: Decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi – oświadczenia niektórych państw członkowskich w sprawie przyjęcia decyzji ramowej.

⁵ Decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190 z 18.7.2002, s. 1).

⁶ Decyzja ramowa Rady 2005/214/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do kar o charakterze pieniężnym (Dz.U. L 76 z 22.3.2005, s. 16).

⁷ Decyzja ramowa Rady 2006/783/WSiSW z dnia 6 października 2006 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do nakazów konfiskaty (Dz.U. L 328 z 24.11.2006, s. 59).

⁸ Decyzja ramowa Rady 2008/909/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków skazujących na karę pozbawienia wolności lub inny środek polegający na pozbawieniu wolności – w celu wykonania tych wyroków w Unii Europejskiej (Dz.U. L 327 z 5.12.2008, s. 27).

⁹ Decyzja ramowa Rady 2008/947/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków i decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia w celu nadzorowania przestrzegania warunków zawieszenia i obowiązków wynikających z kar alternatywnych (Dz.U. L 337 z 16.12.2008, s. 102).

¹⁰ Decyzja ramowa Rady 2009/829/WSiSW z dnia 23 października 2009 r. w sprawie stosowania przez państwa członkowskie Unii Europejskiej zasady wzajemnego uznawania do decyzji w sprawie środków nadzoru stanowiących alternatywę dla tymczasowego aresztowania (Dz.U. L 294 z 11.11.2009, s. 20).

¹¹ Decyzja ramowa Rady 2009/948/WSiSW z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie zapobiegania konfliktom jurysdykcji w postępowaniu karnym i w sprawie rozstrzygania takich konfliktów (Dz.U. L 328 z 15.12.2009, s. 42).

¹² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/41/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych (Dz.U. L 130 z 1.5.2014, s. 1).

- (8) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej dyrektywy i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (9) [Zgodnie z art. 1, 2 oraz art. 4a ust. 1 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej dyrektywy i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.]

ALBO

[Zgodnie z art. 3 oraz art. 4a ust. 1 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Irlandia powiadomiła [pismem z dnia ... r.] o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej dyrektywy,]

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

ZMIANY AKTÓW PRAWNYCH W OBSZARZE WSPÓŁPRACY SĄDOWEJ W SPRAWACH CYWILNYCH I HANDLOWYCH

Artykuł 1

Zmiana dyrektywy 2002/8/WE

Art. 13 ust. 4 dyrektywy 2002/8/WE otrzymuje brzmienie:

„4. Właściwy organ przekazujący przekazuje wniosek właściwemu organowi otrzymującemu w innym państwie członkowskim zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [*rozporządzenie w sprawie cyfryzacji*]* w ciągu 15 dni od otrzymania poprawnie wypełnionego wniosku w jednym z języków określonych w ust. 2 niniejszego artykułu wraz z dokumentami uzasadniającymi wniosek przetłumaczonymi, jeśli to konieczne, na jeden z tych języków.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) [...] w sprawie cyfryzacji współpracy sądowej i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w transgranicznych sprawach cywilnych, handlowych i karnych oraz zmieniające niektóre akty w obszarze współpracy sądowej (Dz.U. L [...] z [...], s. [...]).”

ROZDZIAŁ II

ZMIANY AKTÓW PRAWNYCH W OBSZARZE WSPÓŁPRACY WYMIARÓW SPRAWIEDLIWOŚCI W SPRAWACH KARNYCH

Artykuł 2

Zmiana decyzji ramowej 2002/465/WSiSW

W art. 1 decyzji ramowej 2002/465/WSiSW dodaje się ustęp w brzmieniu:

„13. Pisemne zawiadomienia między państwami członkowskimi dotyczące utworzenia wspólnego zespołu dochodzeniowo-śledczego i podpisania umowy o wspólnym zespole dochodzeniowo-śledczym przekazuje się zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [*rozporządzenie w sprawie cyfryzacji*]*.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) [...] w sprawie cyfryzacji współpracy sądowej i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w transgranicznych sprawach cywilnych, handlowych i karnych oraz zmieniające niektóre akty w obszarze współpracy sądowej (Dz.U. L [...] z [...], s. [...]).”

Artykuł 3

Zmiana decyzji ramowej 2002/584/WSiSW

W decyzji ramowej 2002/584/WSiSW wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 10 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„Wydający nakaz organ sądowy przesyła europejski nakaz aresztowania zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [*rozporządzenie w sprawie cyfryzacji*]*, nie naruszając przepisów ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) [...] w sprawie cyfryzacji współpracy sądowej i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w transgranicznych sprawach cywilnych, handlowych i karnych oraz zmieniające niektóre akty w obszarze współpracy sądowej (Dz.U. L [...] z [...], s. [...]).”;

2) art. 18 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) wyrazić zgodę na przesłuchanie osoby, której wniosek dotyczy, zgodnie z art. 19 albo na przesłuchanie tej osoby za pośrednictwem wideokonferencji zgodnie z art. 8 rozporządzenia (UE) .../... [*rozporządzenie w sprawie cyfryzacji*];”;

3) art. 25 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wniosek tranzytowy i informacje wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu mogą być kierowane do organu wyznaczonego na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie cyfryzacji]. Państwo członkowskie tranzytu powiadamia o swojej decyzji z użyciem tej samej procedury.”.

Artykuł 4 *Zmiana decyzji ramowej 2003/577/WSiSW*

W decyzji ramowej 2003/577/WSiSW wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 ust.1 otrzymuje brzmienie:

„1. Postanowienie o zabezpieczeniu w rozumieniu niniejszej decyzji ramowej wraz z zaświadczeniem określonym w art. 9 niniejszej decyzji ramowej są przekazywane przez organ sądowy, który je wydał, bezpośrednio właściwemu organowi sądowemu do celów wykonania zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie cyfryzacji].

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) [...] w sprawie cyfryzacji współpracy sądowej i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w transgranicznych sprawach cywilnych, handlowych i karnych oraz zmieniające niektóre akty w obszarze współpracy sądowej (Dz.U. L [...] z [...], s. [...]).”;

2) art. 5 ust. 1 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„O wykonaniu postanowienia o zabezpieczeniu niezwłocznie powiadamia się właściwy organ w państwie wydającym zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie cyfryzacji].”;

3) art. 7 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Każda decyzja o odmowie uznania lub wykonania postanowienia jest podejmowana i zgłaszana niezwłocznie właściwym organom sądowym państwa wydającego zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie cyfryzacji].”;

4) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. O odroczeniu wykonania postanowienia o zabezpieczeniu, w tym o przyczynach odroczenia i, jeżeli to możliwe, spodziewanym czasie odroczenia, powiadamia się niezwłocznie właściwy organ w państwie wydającym zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie cyfryzacji].”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Niezwłocznie po ustaniu przyczyn odroczenia wykonania właściwy organ sądowy państwa wykonującego podejmuje środki niezbędne do wykonania postanowienia

o zabezpieczeniu i powiadamia o tym właściwy organ w państwie wydającym zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie cyfryzacji].”.

Artykuł 5 *Zmiana decyzji ramowej 2005/214/WSiSW*

W decyzji ramowej Rady 2005/214/WSiSW wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Właściwy organ w państwie wydającym przekazuje orzeczenie lub jego uwierzytelniony odpis, wraz z zaświadczeniem, bezpośrednio właściwemu organowi w państwie wykonującym zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie cyfryzacji]*. Oryginał orzeczenia lub jego uwierzytelniony odpis oraz oryginał zaświadczenia przesyła się państwu wykonującemu na jego wniosek. Wszelkie urzędowe zawiadomienia na piśmie są również przekazywane bezpośrednio pomiędzy wspomnianymi właściwymi organami zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie cyfryzacji].

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) [...] w sprawie cyfryzacji współpracy sądowej i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w transgranicznych sprawach cywilnych, handlowych i karnych oraz zmieniające niektóre akty w obszarze współpracy sądowej (Dz.U. L [...] z [...], s. [...]).”;

2) art. 7 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i ust. 2 lit. c) i g), właściwy organ w państwie wykonującym przed podjęciem decyzji o odmowie uznania i wykonania orzeczenia w całości albo w części zasięga opinii właściwego organu w państwie wydającym, zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie cyfryzacji]*, i w stosownych przypadkach występuje do niego o niezwłoczne dostarczenie wszelkich niezbędnych informacji.”;

3) w art. 14 wyrażenie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Właściwy organ państwa wykonującego niezwłocznie powiadamia właściwy organ państwa wydającego, zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie cyfryzacji], o:”.

Artykuł 6 *Zmiana decyzji ramowej 2006/783/WSiSW*

W decyzji ramowej 2006/783/WSiSW wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Właściwy organ państwa wydającego przekazuje nakaz konfiskaty lub jego uwierzytelniony odpis wraz z zaświadczeniem bezpośrednio organowi państwa wykonującego właściwemu do jego wykonania zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie cyfryzacji]*. Oryginał nakazu konfiskaty lub jego uwierzytelniony odpis oraz oryginał zaświadczenia przesyła się państwu wykonującemu na jego wniosek. Wszelkie oficjalne zawiadomienia na piśmie są przekazywane bezpośrednio pomiędzy wspomnianymi właściwymi organami zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie cyfryzacji].

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) [...] w sprawie cyfryzacji współpracy sądowej i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w transgranicznych sprawach cywilnych, handlowych i karnych oraz zmieniające niektóre akty w obszarze współpracy sądowej (Dz.U. L [...] z [...], s. [...]).”;

2) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku odroczenia zgodnie z ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu właściwy organ państwa wykonującego niezwłocznie przekazuje o tym informacje właściwemu organowi państwa wydającego zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie cyfryzacji], a właściwy organ państwa wydającego spełnia zobowiązania określone w art. 14 ust. 3 niniejszej decyzji ramowej.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadkach określonych w ust. 1 lit. b)–e) niniejszego artykułu właściwy organ państwa wykonującego niezwłocznie powiadamia właściwy organ państwa wydającego o odroczeniu wykonania oraz o przyczynach odroczenia i, jeżeli to możliwe, spodziewanym czasie odroczenia zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie cyfryzacji].

Niezwłocznie po ustaniu przyczyn odroczenia wykonania właściwy organ państwa wykonującego podejmuje środki niezbędne do wykonania nakazu konfiskaty i powiadamia o tym właściwy organ państwa wydającego zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie cyfryzacji].”;

3) w art. 14 ust. 3 wyrażenie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Właściwy organ państwa wydającego powiadamia niezwłocznie właściwy organ zainteresowanego państwa wykonującego zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie cyfryzacji].”;

4) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

Zaprzestanie wykonywania

Właściwy organ państwa wydającego niezwłocznie powiadamia właściwy organ państwa wykonującego, zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [*rozporządzenie w sprawie cyfryzacji*], o wszelkich decyzjach lub środkach, na skutek których nakaz przestaje być wykonalny lub zostaje wycofany z państwa wykonującego z jakiegokolwiek innego powodu. Państwo wykonujące zaprzestaje wykonywania nakazu, gdy tylko zostanie powiadomione o takiej decyzji lub o takim środku przez właściwy organ państwa wydającego.”;

5) w art. 17 wyrażenie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Właściwy organ państwa wykonującego niezwłocznie powiadamia właściwy organ państwa wydającego, zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [*rozporządzenie w sprawie cyfryzacji*], o:”.

Artykuł 7 *Zmiany decyzji ramowej 2008/909/WSiSW*

W decyzji ramowej 2008/909/WSiSW wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwy organ państwa wydającego przekazuje wyrok lub jego poświadczoną kopię wraz z zaświadczeniem bezpośrednio właściwemu organowi państwa wykonującego zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [*rozporządzenie w sprawie cyfryzacji*]*. Oryginał wyroku lub jego poświadczoną kopię oraz oryginał zaświadczenia przesyła się państwu wykonującemu na jego wniosek. Wszelkie urzędowe zawiadomienia na piśmie są również przekazywane bezpośrednio pomiędzy wspomnianymi właściwymi organami zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [*rozporządzenie w sprawie cyfryzacji*].

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) [...] w sprawie cyfryzacji współpracy sądowej i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w transgranicznych sprawach cywilnych, handlowych i karnych oraz zmieniające niektóre akty w obszarze współpracy sądowej (Dz.U. L [...] z [...], s. [...]).”;

2) art. 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Każde państwo członkowskie zezwala zgodnie ze swoim prawem na tranzyt przez swoje terytorium osoby skazanej, która jest przekazywana do państwa wykonującego, pod warunkiem że państwo wydające, wraz z wnioskiem o tranzyt, przekazało mu kopię zaświadczenia, o którym mowa w art. 4 niniejszej decyzji ramowej. Wniosek o tranzyt i zaświadczenie mogą zostać przekazane zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [*rozporządzenie w sprawie cyfryzacji*]. Na wniosek państwa członkowskiego, do którego zwrócono się o zezwolenie na tranzyt, państwo wydające dostarcza tłumaczenie zaświadczenia na jeden z języków – wskazanych we wniosku – akceptowanych przez państwo członkowskie, do którego zwrócono się o zezwolenie na tranzyt.”;

3) w art. 21 wyrażenie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Właściwy organ państwa wykonującego niezwłocznie powiadamia właściwy organ państwa wydającego zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie cyfryzacji].”.

Artykuł 8
Zmiany decyzji ramowej 2008/947/WSiSW

W decyzji ramowej 2008/947/WSiSW wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Właściwy organ państwa wydania przekazuje wyrok i, w stosownych przypadkach, decyzję w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia wraz z zaświadczeniem, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, bezpośrednio właściwemu organowi państwa wykonania zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie cyfryzacji]*. Oryginał wyroku i, w stosownych przypadkach, decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia lub ich poświadczony odpisy, jak również oryginał zaświadczenia przesyła się właściwemu organowi państwa wykonania na jego wniosek. Wszelkie urzędowe zawiadomienia na piśmie są również przekazywane bezpośrednio pomiędzy wspomnianymi właściwymi organami zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie cyfryzacji].

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) [...] w sprawie cyfryzacji współpracy sądowej i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w transgranicznych sprawach cywilnych, handlowych i karnych oraz zmieniające niektóre akty w obszarze współpracy sądowej (Dz.U. L [...] z [...], s. [...]).”;

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Jeżeli organ państwa wykonania, który otrzymał wyrok i, w stosownych przypadkach, decyzję w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia wraz z zaświadczeniem, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, nie ma uprawnień pozwalających mu uznać ten wyrok i tę decyzję ani podjąć dalsze działania niezbędne, by nadzorować przestrzeganie warunku zawieszenia lub obowiązków wynikających z kary alternatywnej, to z urzędu przekazuje je właściwemu organowi i niezwłocznie informuje o tym właściwy organ państwa wydania zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie cyfryzacji].”;

2) art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jak najszybciej i nie później niż w terminie 60 dni od otrzymania wyroku i, w stosownych przypadkach, decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia wraz z zaświadczeniem, o którym mowa w art. 6 ust. 1 niniejszej decyzji ramowej, właściwy organ państwa wykonania podejmuje decyzję, czy uznać wyrok i, w stosownych przypadkach, decyzję w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia i czy przejąć odpowiedzialność za nadzór nad przestrzeganiem warunków zawieszenia lub obowiązków wynikających z kar alternatywnych. O podjętych decyzjach niezwłocznie informuje właściwy organ państwa wydania zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie cyfryzacji].”;

3) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwy organ państwa wykonania bezzwłocznie informuje właściwy organ państwa wydania, zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [*rozporządzenie w sprawie cyfryzacji*], o wszelkich decyzjach dotyczących:

a) zmiany warunku zawieszenia lub kary alternatywnej;

b) uchylenia zawieszenia wykonania wyroku lub uchylenia decyzji o warunkowym zwolnieniu;

c) wykonania kary pozbawienia wolności lub innego środka polegającego na pozbawieniu wolności, gdy osoba skazana nie przestrzega warunku zawieszenia lub obowiązków wynikających z kary alternatywnej;

d) wygaśnięcia warunku zawieszenia lub kary alternatywnej.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Właściwy organ państwa wydania niezwłocznie informuje właściwy organ państwa wykonania, zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [*rozporządzenie w sprawie cyfryzacji*], o wszelkich okolicznościach lub ustaleniach, które jego zdaniem mogłyby prowadzić do wydania co najmniej jednej z decyzji, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) lub c) niniejszego artykułu.”;

4) art. 17 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Powiadomienia o informacjach określonych w ust. 1 lit. a) i b) oraz w ust. 2 niniejszego artykułu dokonuje się przy użyciu standardowego formularza przedstawionego w załączniku II. Powiadomienia o okolicznościach faktycznych wspomnianych w ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu dokonuje się zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [*rozporządzenie w sprawie cyfryzacji*], w tym, w miarę możliwości, przy użyciu formularza przedstawionego w załączniku II do niniejszej decyzji ramowej.”;

5) w art. 18 wyrażenie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Właściwy organ państwa wykonania bezzwłocznie informuje właściwy organ państwa wydania zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [*rozporządzenie w sprawie cyfryzacji*]:”.

Artykuł 9

Zmiany decyzji ramowej 2009/829/WSiSW

W decyzji ramowej 2009/829/WSiSW wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Właściwy organ państwa wydającego przekazuje decyzję w sprawie środków nadzoru lub jej poświadczony odpis wraz z zaświadczeniem bezpośrednio właściwemu organowi państwa wykonującego zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [*rozporządzenie w sprawie cyfryzacji*]*. Oryginał decyzji w sprawie środków nadzoru lub jej poświadczony odpis oraz

oryginał zaświadczenia przesyła się państwu wykonującemu na jego wniosek. Wszelkie urzędowe zawiadomienia na piśmie są również przekazywane bezpośrednio pomiędzy wspomnianymi właściwymi organami zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie cyfryzacji].

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) [...] w sprawie cyfryzacji współpracy sądowej i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w transgranicznych sprawach cywilnych, handlowych i karnych oraz zmieniające niektóre akty w obszarze współpracy sądowej (Dz.U. L [...] z [...], s. [...]).”;

2) w art. 20 ust. 2 wyrażenie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Właściwy organ w państwie wykonującym niezwłocznie informuje właściwy organ w państwie wydającym zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie cyfryzacji]:”.

Artykuł 10 *Zmiany decyzji ramowej 2009/948/WSiSW*

Art. 7 decyzji ramowej 2009/948/WSiSW otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

Środki komunikacji

Organ nawiązujący kontakt i organ, z którym nawiązano kontakt, komunikują się zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie cyfryzacji]*.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) [...] w sprawie cyfryzacji współpracy sądowej i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w transgranicznych sprawach cywilnych, handlowych i karnych oraz zmieniające niektóre akty w obszarze współpracy sądowej (Dz.U. L [...] z [...], s. [...]).”.

Artykuł 11 *Zmiana dyrektywy 2014/41/UE*

W dyrektywie 2014/41/UE wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ wydający przekazuje END wypełniony zgodnie z art. 5 niniejszej dyrektywy organowi wykonującemu zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie cyfryzacji]*.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) [...] w sprawie cyfryzacji współpracy sądowej i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w transgranicznych sprawach cywilnych, handlowych i karnych oraz zmieniające niektóre akty w obszarze współpracy sądowej (Dz.U. L [...] z [...], s. [...]).”;

2) art. 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Gdy tylko ustanie podstawa odroczenia, wykonania organ wykonujący natychmiast podejmuje czynności niezbędne do wykonania END i powiadamia o tym organ wydający zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [*rozporządzenie w sprawie cyfryzacji*].”;

3) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Nie naruszając przepisów art. 10 ust. 4 i 5 niniejszej dyrektywy, organ wykonujący niezwłocznie informuje w dowolny sposób organ wydający:

a) jeżeli organ wykonujący nie jest w stanie podjąć decyzji co do uznania lub wykonania END, gdyż formularz określony w załączniku A jest niekompletny lub ewidentnie błędnie wypełniony;

b) jeżeli wykonując END, organ wykonujący uzna bez dalszych dociekań, że celowe może być przeprowadzenie czynności dochodzeniowych, których nie przewidziano pierwotnie lub których nie można było wskazać w momencie wydawania END – po to, aby organ wydający mógł w danej sprawie podjąć dalsze działania; lub

c) jeżeli organ wykonujący ustali, że w konkretnym przypadku nie jest w stanie dopełnić formalności i procedur wyraźnie określonych przez organ wydający zgodnie z art. 9.

Na wniosek organu wydającego przekazane informacje zostają niezwłocznie potwierdzone zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [*rozporządzenie w sprawie cyfryzacji*].”;

b) w ust. 3 wyrażenie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Nie naruszając przepisów art. 10 ust. 4 i 5 niniejszej dyrektywy, organ wykonujący niezwłocznie informuje organ wydający zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) .../... [*rozporządzenie w sprawie cyfryzacji*].”.

ROZDZIAŁ III TRANSPOZYCJA

Artykuł 12 Transpozycja art. 3, 7 i 11

Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia [dwa lata od daty przyjęcia aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 12 ust. 3 rozporządzenia (UE) .../... (*rozporządzenie w sprawie cyfryzacji*)] r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 3, 7 i 11. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od pierwszego dnia miesiąca następującego po okresie dwóch lat od przyjęcia aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 12 ust. 3 rozporządzenia (UE) .../... [*rozporządzenie w sprawie cyfryzacji*].

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do art. 3, 7 i 11 niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

Artykuł 13 *Transpozycja art. 1*

Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia [*dwa lata od daty przyjęcia aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 12 ust. 4 rozporządzenia (UE) .../... (rozporządzenie w sprawie cyfryzacji)*] r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od pierwszego dnia miesiąca następującego po okresie dwóch lat od przyjęcia aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 12 ust. 4 rozporządzenia (UE) .../... [*rozporządzenie w sprawie cyfryzacji*].

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do art. 1 niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

Artykuł 14 *Transpozycja art. 4, 5, 6 i 10*

Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia [*dwa lata od daty przyjęcia aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 12 ust. 5 rozporządzenia (UE) .../... (rozporządzenie w sprawie cyfryzacji)*] r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 4, 5, 6 i 10. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od pierwszego dnia miesiąca następującego po okresie dwóch lat od przyjęcia aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 12 ust. 5 rozporządzenia (UE) .../... [*rozporządzenie w sprawie cyfryzacji*].

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do art. 4, 5, 6, 10 i 11 niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

Artykuł 15 *Transpozycja art. 2, 8 i 9*

Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia [*dwa lata od daty przyjęcia aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 12 ust. 6 rozporządzenia (UE) .../... (rozporządzenie w sprawie cyfryzacji)*] r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 2, 8 i 9. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od pierwszego dnia miesiąca następującego po okresie dwóch lat od przyjęcia aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 12 ust. 6 rozporządzenia (UE) .../... [*rozporządzenie w sprawie cyfryzacji*].

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do art. 2, 8 i 9 niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

Artykuł 16
Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 17

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący